



دفتر تبلیغات اسلامی خوزستان



ویژه نامه عید سعید غدیر

سعید غدیر مبارک



سعید غدیر مبارک



دوستان و دشمنان در خطبه غدیر

امام باقر(ع) از پیامبر(ص) نقل می کند: «مَعَاشِ النَّاسِ ... عَذُونَا مَنْ ذَمَّهُ اللَّهُ وَلَعَنَهُ وَوَيْتَا مَنْ مَدَحَهُ اللَّهُ وَأَحَبَّهُ». ای مردمان! دشمنان ما کسانی هستند که خداوند آن ها را مذمت کرده و نفرین فرموده و یاران و دوستان ما آنان اند که خداوند ایشان را مدح کرده و دوست می دارد».

(الإحتجاج، طبرسی، ج ۱، ص ۶۳)

صبح ولايت

اسلام دین کاملی که توسط محمد مصطفی(ص) به جهانیان عرضه شد. دینی که قوامش به تقلین یعنی قرآن و سنت می باشد. از این رو نگاهی جامع به انسان و جهان دارد تا او را به سوی مقدس نهایی سوق دهد. رسیدان به رستگاری نیازمند هایانی سرامد است که می بایست در ادوار مختلف زمانی حضور داشته باشند و چراغ بشیریت را به دست گیرند تا آن ها به حدی از کمال رسیده و آماده کوچ شوند.

پیامبر(ص) به عنوان سر سلسله این خاندان به اذن خداوند مأمور معرفی جانشین بعد خود شد تا امیرالمؤمنین(ع) در بازه ای از عمر پرکشان این رسالت خاطیر را به انجام برساند. از این رو ابلاغ ولايت حضرت علی(ع) در غدیر خم به استناد روایات متعدد صورت گرفت. بعد امام(ع)، ائمه(ع) یکی پس از دیگری آمدند و در شرایطی با آدم های مختلف مواجه شدند و استقامت ورزیدند. ایشان دریای معارف و فضائل اند که زبان از بیان و قلم از نگارش شخصیت های ماندگارشان نتوان است.

غدیر برای انسان ها طلوع صبحی پر برگ است. در غدیر مردم سخنانی را شنیدند و به آن اعتراف کردند که تا زمان زنده بودن به آن چه شنیدند وفا کنند تا در زندگی جوانانه از برکات این تعهد بهره مند شوند. روز غدیر از روزهای بسیار پر برگ است و برترین عیدهای مسلمانان است که نسبت به آن توصیه شده، چرا که غدیر روز استجابت دعا است و خداوند بهترین ها را به ما عطا می کند.

مفهومی از غدیر

واژه «غدیر» در لغت به معنی قطعه ای از آب می باشد. (الصحاح تاج اللغة و صحاح العربیة، الجوهری، ج ۲، ص ۷۶۶)

ابن اثیر در النهایه ذیل واژه «خمم» به «غدیر خم» اشاره کرده و آن را به این معنی آورد «جایگاهی میان مکه و مدینه است، آن جا چشممه ای روان است و پیامبر(ص) آن جا نماز گزارده اند». (النهایه فی غریب الحديث والأثر، ابن اثیر جزی، ج ۲، ص ۸۱)

قابل ذکر می باشد که در کتاب های لغت از قبیل لسان العرب و مجمع البحرين در مورد خم و غدیر خم توضیحاتی داده شده که مانند مطالب فوق می باشد البته با تفصیل بیشتر که مطالعه آن به خواننده و اگذار می شود.

باتوجه به این که در غدیر خم بحث ولايت تشریح شد و به عبارتی غدیر تششعش انوار ولايت بود. در این قسمت به اجمال واژه مولی نیز تعریف لغوی می شود. واژه «مولی» در متابع لغوی ذیل ریشه «ولی» تعریف می شود که به معنی «سرپرست» و «مالک عبد» آمده است که در این نوشتن مفهوم سرپرست مدنظر می باشد. (قاموس قرآن، قرقشی، ج ۷، ص ۲۵۲)

جرعه ای از غدیر

واقعه غدیر در هجدهم ذی الحجه سال دهم هجرت رخ داد. (رک:

الغدیر، امینی، ج ۱، ص ۳۱) در این واقعه پیامبر(ص) به امر خداوند متعال ابلاغ ولايت و رسالت امام بعد خود از این خاندان یعنی علی بن ابی طالب(ع) را به عهده داشت. این رخ داد به منزله اتمام حجت بر مردم آن عصر و سایر زمان ها بود. به این مفهوم که جامعه بدون سرپرست و ولی نخواهد ماند و همیشه یکی در جامعه حضور دارد که در تمام امور سرآمد است.

ابلاغ رسالت بعد از آخرین حج پیامبر(ص) صورت گرفت. این حج تنها حجی بود که پیامبر(ص) بعد از مهاجرت به مدینه انجام دادند که به اسامی مختلف همچون حجہ الوداع، حجہ الاسلام، حجہ البلاع، حجہ الکمال، حجہ التمام در تاریخ ثبت شده است. (خلاصه الغدیر، تلخیص) قاسملو، ص ۲۳)

علامه امینی در الغدیر غدیر را عیدی از اعياد اسلامی بر شمرده و تاریخ آن را به زمان رسول اکرم(ص) و بعد از آن منصب دانسته و اثبات نموده که در آن روز امیر مومنان علی(ع) به خلافت برگردیده شد.

غدیر خم در سه میلی جُحفه قرار دارد. (فروغ ولايت، سیحانی، ص ۱۳۴) جحفه نیز منزلگاهی است که راه های متعدد (مدینه، مصر و عراق) از آن جا منشعب و جدا می شود. (الغدیر، امینی، ج ۱، ص ۳۱) غدیر مساله ای است که مصادر متعدد مانند میزان اعتدال، مطالب السؤال، الصواعق المحرقة، خصایص، حلیه الاولیاء، تاریخ الخلفاء، الفصول المهمة، ذخائر العقبی، تفسیر طبری، المنار، ابن کثیر، سنت

سینه اش را برای [پذیرش] اسلام گشاده و [در نتیجه] برخوردار از نوری از جانب پروردگارش می باشد». (زم ۲۲) به این امر اشاره دارد.

روايات فراوانی که از پیامبر(ص) به یادگار مانده، مانند سخن مشهور ایشان که فرمود: «أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ عَلَىٰ بَاهِئَهَا فَمَنْ أَرَادَ مَدِينَةَ الْعِلْمِ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَاهِئَهَا»، «مَنْ شَهَرَ عَلَمًا وَ عَلَىٰ دَرَأَنِ اسْتَهْرَ كَسَىِ اِيْنَ شَهَرَ عَلَمَ رَامِيَ خَواهِدَ اِزْ دَرَأَنِ وَارَدَشَوْدَ». (تحف العقول، ابن شعبه حرانی، ص ۴۳۰)

همچین می توانی به سخن گهربار دیگری از ایشان اشاره کرد که فرمودند: «أَنَا دَارُ الْحِكْمَةِ وَ عَلَىٰ بَاهِئَهَا»، «مَنْ خَانَهُ حَكْمَتُ وَ عَلَىٰ دَرَأَنِ اسْتَهْرَ». (فضائل أمير المؤمنین(ع)، ابن عقده کوفی، ص ۴۳)

البته در این زمینه روایات دیگری نیز موجود است که به رابطه امام علی(ع) با قرآن اشاره می کند که از فحوای این ارتباط می توان حق بودن علی و ولایتش، فضائل، کامل بودن، و ... را دریافت.

ولايت هدیه غدیر

داستان و تاریخ غدیر از عظمت غدیر و ضرورت و ریشه ای بودن مسأله ولايت خبر می دهد. چون ولايت بالاتر از محبت و دوستی است.

ولايت علی(ع)، علی(ع) را سرپرست گرفت و از هواها و حرف ها و جلوه ها بریدن است و این ولايت ادامه ولايت حق و دنباله توحید است. توحید در درون، در هستی و جامعه. (رک: غدیر، صفاتی حایری، ص ۹ و ۱۲) زیرا هدف ولايت بالاتر از امنیت و پاسداری و بالاتر از رفاه و پرستاری است. این رهبری در زمینه آزادی و با هدف آموزگاری و شکوفا کردن استعدادهای انسان و با هدف تشکیل جامعه انسانی بر اساس قسط همراه است. (رک: غدیر، صفاتی حایری، ص ۲۵)

این گونه نقل شده که پیامبر(ص) بیان داشت که روز غدیر خم برترین اعیاد امت من است و آن روزی است که خدای تعالی به من امر فرمود تا برادرم علی(ع) را به عنوان علیم (هدایت) برای اتمم معرفی کنم تا پس از من به وسیله او هدایت شوند. (پرتوی از غدیر، حائری تهرانی، ص ۵۹)

در آیه «إِنَّمَا وَلِيَكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ أَمْنَوْا لَهُنَّ الظَّالِمُونَ»، «وَلَىٰ شَمَا، تَهَا وَلَىٰ دَاهِيَهَا يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُنْ رَاكِعُونَ»، «وَلَىٰ شَمَا، تَهَا وَلَىٰ دَاهِيَهَا يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ كَسَانِي که ایمان اوردهاند: همان کسانی که نماز بپیا می دارند و در حال رکوع زکات می دهند». (مائده ۵۵)، «ولایت» به معنی سرپرستی و تصرف و رهبری مادی و معنوی می باشد که آیه دلالت بر ولايت و امامت علی(ع) می کند. (رک: تفسیر نمونه، مکارم شیرازی، ج ۴، ص ۴۲۴)

در تفسیر نور آمد ذیل این آیه مطرح شده این که به جای «ولیانکم»، «ولیکم» آمده ممکن است استفاده شود که روح ولايت پیامبر(ص) و علی(ع) شعاع ولايت الهی است. (تفسیر نور، قرائتی، ج ۳، ص ۱۱۱)

گاهی در تعیین مصدق و لیلی به همه مومین نیز سرایت داده اند که مردود است. زیرا این فرد امتیاز زکات در رکوع دارد به عبارتی خداوند با این صفت امام(ع) را ستایش کرده و مقام ولايت را با ذکر این عمل حسنی برای مردم معرفی کرده است و با توجه به روایات فراوان شیعه و سنی نام آن بزرگواری که در حالت رکوع زکات داده مشخص است. (التصویص، آقا دادی، ص ۲۳۴)

ذیل این آیه همچنین می توانی به روایتی از امام صادق(ع) استناد کرد که فرمود: «منظور از «الذینَ أَمْنَوْا...»، علی(ع) و اولاد او، ائمه(ع) تا روز قیامت هستند. پس هر کس از اولاد او به جایگاه امامت رسید با این ویژگی مثل اوست، آنان در حال رکوع صدقه می دهند».

رسالت در غدیر

عید غدیر از جنبه های متعددی دارای اهمیت می باشد. که این امر نشان از فرازمانی و مکانی بودن آن می باشد. نگاهی به مقوله غدیر در

منابع متعدد تاریخی و روایی به خوبی بازگو کننده این مهم می باشد. از این راه اسامی و اوصاف متعددی برای آن بر شمرده اند. که جهت آشنایی بیشتر به دو مورد اشاره می شود.

از غدیر با عنوان «روز گشاشی» باد شده «إِنَّهُذَا يَوْمُ عَظِيمٌ الشَّأنُ فِيهِ وَقَعَ الْفَرَجُ». (اصلاح المتهجد و سلاح المتبعبد، طوسی، ج ۲، ص ۷۵۵) همچینی به روز «زبونی شیطان» نیز نامیده شده، همان گونه که امام رضاع فرمود: «يَوْمٌ مَرْعَمٌ الشَّيْطَانُ». (اقبال الأعمال، ابن طاووس، ج ۹۵ - ۹۶)

غدیر در میان اعیاد همچون ماه درخشنانی است که امام رضاع فرمود: «إِنَّ يَوْمَ الْغَدِيرِ يَبْيَنُ الْأَخْحَصَى وَالْفَطَرَ وَالْجَمْعَةَ كَالْقَمَرَ بَيْنَ الْكَوَافِرِ وَهُوَ الْيَوْمُ الَّذِي نَحَا فِيهِ إِبْرَاهِيمُ الْخَلِيلُ مِنَ السَّارِ». «همانا روز غدیر خم مکان مناسبی برای

تبلیغ این رسالت بود که به عهده پیامبر(ص) صورت گرفت. این حج در آینه قرآن، الکورانی العاملی، مترجم: شمسایی، ص ۴۶۴)

در آینه حجی بود که پیامبر(ص) بعد از مهاجرت به مدینه انجام دادند که با توجه به اهمیت مساله رسالت و ابلاغی که در آین ماجرا انجام گرفت.

از آن پس واقعه غدیر به تواتر نقل شد تا آن جا که حدیث غدیر را صد و ده نفر از صحابه بزرگ پیامبر(ص) و هشتاد و چهار نفر از علماء و حافظان قرآن تا قرن دهم ایام تبلیغ و اکمال را بیش از صد نفر از صحابه رسول(ص) نقل نموده اند. (پرتوی از غدیر دار. فروغ ولايت، سیحانی، ص ۱۰۸)

غدیر به جهت اعتبار و درجه والایی که دارد. مکرر در روایات از آن یاد شده. در باب موبیدات حدیث غدیر می توانی به روایتی از آیات و روایات بیانگر نصب امام علی(ع) به ولايت و امامت مراجعه ای داشت. (رک: پرتوی از غدیر دار. فروغ ولايت، سیحانی، ص ۱۳۴)

و علاقه ای از آخرین حج پیامبر(ص) صورت گرفت. این حج تنها حجی بود که پیامبر(ص) بعد از مهاجرت به مدینه انجام دادند که به اسامی مختلف همچون حجہ الوداع، حجہ الاسلام، حجہ البلاع، حجہ الکمال، حجہ التمام در تاریخ ثبت شده است. (خلاصه الغدیر، تلخیص) قاسملو، ص ۲۳)

خاندان امیر المؤمنین علی(ع) سخن به میان آمد و در ادامه از امام زمان(ع) نام برده شده است.

آموزه های غدیر

یکی فرازهای مهم تاریخ زندگی پیامبر(ص) حجه الوداع واقعه غدیر است که تمام علمای شیعه و اکثریت غریب به اتفاق علمای اهل سنت بیان کرد که ایشان در بازگشت از حجه الوداع تمام اصحاب را در غدیر خم امر به توقف دادند. (پرتوی از غدیر، حائری تهرانی، ۱۰۵ ص)

قابل توجه می باشد که در خطبه غدیر مباحثی از قبیل صفات خداوند، مقام پیامبر(ص)، ولایت و فضائل امیر المؤمنین(ع) و ائمه(ع)، حکومت حضرت مهدی(ع)، شیعیان اهل بیت(ع) و دشمنان ایشان، بیعت با معصومین(ع)، قرآن و تفسیر آن، حلال و حرام، واجبات و محظمات و ... آمده است. (اسرار غدیر، انصاری، ۱۹۴)

به عبارتی در این خطبه جنبه خداشناسی، امام شناسی، ضرورت امام در جامعه وجود حجت در بین مردم و ... مورد تاکید قرار گرفته است و این نوع خطب و کلام در واقع بیان کننده این امر است، که واقعه غدیر، حادثه کمی نبوده و تامین امنیت و هدایت نسل های متماضی بوده است.

پس می توان گفت نوع مطالب طرح شده در خطبه در راستای مباحث اعتقادی انسان ها گام برداشته است و به نوعی جنبه آگاهی، بیاری و ارشادی دارد که در مقابل این سخنان مردم باید بیعت خود را عالم می کرند که شامل شنیدن توسط مردم، اطاعت و تسليم در مقابل عمل، راضی بودن به این امر، عقیده بر غدیر در زندگی، مرگ و حشر، عدم تعییر در این مطلب، عدم شک در این مساله، عدم انکار این موضوع، وفای به عهد، رساندن این قول به نزدیکان و ... می باشد.

(رک: اسرار غدیر، انصاری، ص ۲۲۶) تأمل در مضامین خطبه نشان دهنده این امر است که ایشان پس از حمد و بیان معارف الهی، فضائل، مناقب و شخصیت والای علی(ع) را بیان فرمودند و غالب آیاتی که در شان والای حضرت علی(ع) نازل شده است قرائت و توضیح فرمودند. (پرتوی از غدیر، حائری تهرانی، ۱۰۵ ص) شایان ذکر می باشد که نام امیر المؤمنین(ع) در خطبه غدیر علی(ع) و امام زمان(ع) چهار بار به عنوان مهدی(ع) در خطبه غدیر آمده است. (اسرار غدیر، انصاری، ۱۹۴)

غدیر در شعر عرب

غدیر در نزد همگان امر واضحی بوده است من جمله می توان به داستانی در زمان معاویه اشاره کرد که شاعران مطرح زمان می بایست در مورد علی(ع) شعری بر حق بودن علی(ع) بسرايند تا اين که حمیری اشعار بلندی در مدح امیر المؤمنین(ع) سروود: «تَتَسَوَّنْ نَصْبَهُ فِي يَوْمِ خُمْ * مِنْ الْبَارِي وَ مِنْ خَيْرِ الْأَنَامِ»، «نَصْبَ عَلَى (ع) رَدَ رُوزِ غَدِيرِ خَمَ كَهْ لَوَيْتْ مَرَا زَ طَرْفَ خَداونَدَ وَ بَهْ اَمْرَ اوْ بَوْدَ اَعْلَامَ سَپِرَدَنَد». (بشاره المصطفی لشیعه المترضی، طبری املى، ص ۱۱).

غدیر در شعر فارسی

حکیم ابوالقاسم فردوسی در این زمینه سروده است:

نمی بنده اهل بیت نبی

ستاینده خاک پایی «وصی»

چه گفت آن خداوند تنزیل و وحی

خداوند امر و خداوند نبی

که من شهر علمم، علیم در است

درست این سخن گفت پیغمبر است

گواهی دهم کاین سخن را از اوست

تو گویی دو گوشم بر آواز اوست

چو باشد ترا عقل و تدبیری و رای

بند بی و علی گیر جای

گرت زین بد آید گناه من است

چنین است این رسم و راه من است

باين زاده ام هم باين بگذرم

چنان دان که خاک پی حیدرم. (غدیر در شعر فارسی، موسوی

گمارودی، ص ۴)

یکی از این افراد «نعمان بن حارث» بود که از دیار خود نزد پیامبر(ص) رسید و در این زمینه وارد گفت و گوشد ... گفت بار هم اگر این سخن حق است و از ناحیه تو است پس سنگی از آسمان بر سر ما بار.

همین که سخن تمام شد خدای تعالیٰ پا سنگی آسمانی بر سر شرکوبید و او را در جا کشت و آیه «سَأَلَ سَائِلَ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ» (معارج ۱) نازل شد. (رک: ترجمه تفسیر المیزان، طباطبایی، مترجم: موسوی همدانی، ۱۳۰، ص ۱۳)

به عبارتی بعد غدیر خصوصت های منافقین بروز کرد و آن هایی که اسلام را با نگیزه های سیاسی و مادی پذیرفته بودند برای منزوی کردن وجود حضرت علی(ع) اقدام کردند که نمونه باز آن تجمع در سقیفه بنی ساعده بود. (نهج الولایه، ارفع، ص ۹۲)

غدیر در ادعیه

جاگاه ویژه ای که غدیر در اسلام دارد، سبب شده که در متون مختلف از آن نام برده شود. من جمله می توان به برخی از دعاها اشاره کرد. یکی از ادعیه، دعای ندبه می باشد که در آن امامت را پایان نیوت داشته است. در دعای عدیله نیز ایمان به صاحب غدیر را طرح می کند که: «آمنا ... بِالْوَصْيِ الَّذِي نَصَبَهُ يَوْمُ الْغَدِيرِ وَ أَشَارَ بِقَوْلِهِ هَذَا عَلَيْهِ» «ما ایمان می آوریم به جانشین پیامبر(ص) که او را در روز غدیر منصوب کردو با کلمه «این علی» به او اشاره کرد.» (زاد المعاد- مفتح الجنان، مجلسی، ص ۴۳۳)

همچنین در قسمت هایی از زیارت غدیر به وجوب اطاعت و ولایت گویا بودن ولایت در قرآن، تعداد کم ایمان اوردنگان، اعتراف به پذیرش غدیر و ... می پردازد (چهارده قرن با غدیر، انصاری، ص ۲۰۲ - ۲۰)

غدیر بالاترین فضیلت علی(ع)

در کتاب سلیمان بن قیس هالی امده است که مردی خدمت امام(ع) رسید و عرض کرد که بالاترین فضیلت امام(ع) از جانب پیامبر(ص) خبر داده شود. حضرت امیر المؤمنین(ع) فرمود: «نَصْبُهُ إِبْرَاهِيمَ بْنَ مُوسَى» (مانده ۶۷) را آورد. بنابر قولی رسیدرضا ذیل این آیه می گوید: عده ای از مفسران قبل، نظرشان بر نزول آیه در مکه و قبل از هجرت است و به قول عده ای مانند ای حاتم، این مردیه، این عساکر و ابی سعید خدیر نیز اشاره کرده که زمان نزول در غدیر خم بوده است. (رک: تفسیر المنار، رشید رضا، ج ۲، ص ۳۸۴)

(کافی، کلینی، ج ۱، ص ۲۸۸) از دیگر مباحثی که فراوان از آن یاد شده و نسبت به آن تاکید صورت گرفته است حب اهل بیت(ع) و ولایت می باشد که از آن به عنوان یکی از شرایط ایمان نام می برند. همان گونه که از پیامبر(ص) نقل شده که فرمود: «حُبُّ عَلَيٰ إِيمَانٌ وَ بُعْضُهُ كُفْرٌ»، «دُوْسَتْ دَاشْتَنْ عَلَيْهِ إِيمَانٌ وَ بَعْضُهُ كُفْرٌ» (دوسَتْ دَاشْتَنْ عَلَيْهِ إِيمَانٌ وَ بَعْضُهُ كُفْرٌ)، (یحار الانوار، مجلسی، ج ۳۷، ص ۹۵)

غدیر تبیین امامت

همان طور که گذشت در غدیر ولایت و امامت علی(ع) بیان شد و همه شاهد آن بودند. اکنون وضعیت جامعه بعد نبی مکرم اسلام (ص) مشخص شد که مرجع و مأمن مردم کجاست. به نوعی غدیر تبیین امامت کرد همان گونه که رهبر معظم اقلاب بیان داشتند که: «ماجرای غدیر فقط نصب یک جانشین برای پیغمبر نبود. غدیر دو جنبه دارد: یکی جنبه نصب جانشین است. جنبه دیگر قضیه، توجه دادن به مسئله امامت است؛ امامت با همان معنای که همهی مسلمین از این کلمه و از این عنوان می فهمیدند. امامت یعنی پیشوای انسان ها، پیشوای جامعه در امر دین و دنیا؛ این یکی از مسائل اصلی در طول تاریخ طولانی بشر بوده است. مسئله امامت، یک مسئله مخصوص مسلمان ها یا مخصوص شیعیان نیست. امامت یعنی یک فردی، یک گروهی برای جامعه ای حکمرانی می کند و جهت حرکت آنها را در امر دنیا و در امر معنویت و آخرت مشخص می کنند. این یک مسئله همگانی است برای همهی جوامع بشری.» (۱۳۸۹/۹/۴)

آیاتی در غدیر

هنگان یازگشت از حجه الوداع جبرئیل نازل شد و آیه «يَأَيُّهَا الرَّسُولُ لَكُلُّ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رِزْكٍ وَ إِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا يَلْقَأْتَ رَسَالَةً وَ اللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ» (مانده ۶۷) را آورد. بنابر قولی رسیدرضا ذیل این آیه می گوید: عده ای از مفسران قبل، نظرشان بر نزول آیه در مکه و قبل از هجرت است و به قول عده ای مانند ای حاتم، این مردیه، این عساکر و ابی سعید خدیر نیز اشاره کرده که زمان نزول در غدیر خم بوده است. (رک: تفسیر المنار، رشید رضا، ج ۲، ص ۳۸۴)

در پاسخ به این اشکال باید این گونه بیان داشت که طبق نقل متعدد از فخر رازی، الوسی، طبری، فتح البیان و ... آیه در روز غدیر نازل شده. پس قول به نزول قبل از هجرت مردود است و اقوال مخالف کذب است که هدف آن انحراف اذهان از واقعیت است و آیه در غدیر نازل شد. (غدیر خم و پاسخ و به شباهت از کتب اهل سنت، انصاری، ج ۲، ص ۹۳ - ۹۹) در تفسیر فتح القدر ذیل آیه به این مطلب اشاره شده که از ابوسعید در نزول قبول به نزول قبل از هجرت اذهان از واقعیت است و آیه در غدیر خم و پاسخ و به شباهت از کتب اهل سنت، انصاری، ج ۲، ص ۹۳ - ۹۹) در پاسخ به بحث نزول آیه در عصر پیامبر(ص) اشاره شده و تفسیر آن ولایت امام علی(ع) می باشد. (فتح القدر، شوکانی، ج ۲، ص ۶۹)

در ادامه این ماجرا مردم دسته دسته برای تبریک خدمت امیر المؤمنین(ع)

رسیدند. در این هنگام آیه «إِلَيْهِ الْيَوْمُ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيَنَكُمْ وَ أَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَ رَضِيَتِ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِيَنًا» (مانده ۲/۲) نازل شد.

پیش از ورود پیامبر(ص) به مدینه و حتی بعد ورود آن حضرت(ص) به مدینه فعالیت های مختلف قربش و منافقان آغاز شد و به سمت ارتداد حرکت کردند و برخی که نسبت به ولایت علی(ع) به پیامبر(ص)

اعتراض می کردند پهلوی عقاب و بلا شدن. (غدیر در آینه قرآن، الکورانی العاملی، مترجم: شمسایی، ص ۲۵)

